

Çin'de 26 Haziran 2009 da bir oyuncak fabrikasında zorla çalıştırılan Uygur Türklerinin gece yarısı baskınıyla Çinliler tarafında öldürülmesi ve Uygur Kızlarına yönelik tacizlerle başlayan olaylar elbette dünyanın artık gözlerini bu noktaya çevirmesini zorunlu hale getirmiştir. Yıllardır dünyanın sessiz kaldığı bu bölge Çinlilerin tahakkümünde yıllardır acı ve gözyaşına sahne olmaktadır. Bu konu ile ilgili birçok yazı yazılmış ve araştırma yapılmıştır.

Yapılan işkence ve katliamlarla ilgili birçok internet sitesinde resim ve belgeler mevcuttur. Eğer bu belgeler gerçek ise tem bir vahşet demektir. Bu vahşetin dünü de çok ağırdı demek istiyorum. Yaşayan nüfusun orantısı bölgeye yerleştirilen Çinlilerle bozulmuş ve Uygurlar kendi topraklarında azınlık konumuna sokulmuştur; Faşist Çin Yönetimi eliyle. Şimdi ben de sizlere bu konuya ait yaptığım araştırmalardan notlar aktarmak istiyorum. Bunlar her birerimizin insani görevidir sanıyorum.

Doğu Türkistan hapisanelerindeki Trajedi: Doğu Türkistan: 1 milyon 828 bin 418 Km kare yüz ölçümüyle 35 milyon müslümanın yaşadığı bir Türk yurdudur. Doğu Türkistan'ın halkını Uygur, Kazak, Kırgız, Özbek ve Tatar Türkleri oluşturmaktadır. Bu topraklar 1949 Yılı Aralık ayından itibaren, Çin komünist saldırılarının altında, zulüm çekmektedir ve soykırıma uğramaktadırlar.

“Çinliler, tutuklayıp hapisanelere doldurdukları Uygurlardan, geleneklerine bağlı iyi eğitim ve terbiye almış olanlarının, canlı iken el ve ayaklarını keserek donduruculara koyarlar ve canları istediğinde de çıkarıp yemek yaparak yerler. Yemedikleri kısımları ise şehir dışındaki çukurlara gömerler. Çin hükümeti bu soykırımlara göz yummaktadır. Ara sıra bazı kişiler göstermelik olarak cezalandırılrsa da, değişik kademelerde ki Çinli yetkililerin de, insan etine olan düşkünlüğü bilinmektedir.”

Hamile Uygur kadınları zorla hastaneye götürülmekte ve ameliyatla çocukları alınmaktadır. Soykırım suçlamalarından çekinen Çin Hükümeti, formülü doğum kontrol uygulamasında bulmuştur. 1949'dan buyana yaklaşık 500 bin Uygur'u katleden Çinliler, doğum kontrolü uygulamasıyla da yaklaşık 9 milyon bebeği anne karnında iken katletmişlerdir. Cenin yemeyi veya insan eti yemeyi bir güç ve saygı kazanma arzusuyla yapan Çinliler bu alışkanlıklarına ve terörist tutumlarına günümüzde de devam etmektedirler." Uygurca'dan çeviren: Mehmet Emin Batur

Okuması Kadar Yazması da Zor; ilk defa okuduğum bu yazılar, inanın tüylerimi diken diken etti. Hangi insan evladı bu türden işkenceleri hak eder ki. Okuduklarımın sadece küçücük bir bölümünü, yazarın kaleminden aktardım. Fotoğraflarla belgelenmiş yazıları okumaya ve resimlere bakmaya her insanın yüreği yetmez. Dünya ticaretinde önemli bir pazar payına sahip bu ülkenin, insanlık dışı tutumlarına kim dur diyecek. Yoksa bu zulüm yaşanmaya devam mı edecek?

Çeşitli bölgelerde ki savaşımlara şöyle veya böyle tepki gösteren insanlık âlemi bu soykırımı neden hiç gündeme getirmiyor. Çinlilerin, fesat tavırlarla Türk devletlerini doğu-batı, güney-kuzey diye ikiye böldüğünü, saraylarımıza kız verip içişlerimizi karıştırdıklarını biliyorduk fakat insan yemek gibi tamamen, yamyamlara ait ilkel bir tutumun, Çinlilere ait olduğunu ilk defa bu denli örneklerle öğrendim. Konuya, geniş yer veren, Elazığ yerel dergisi " Milli Uyanış" yetkililerine şükranlarımı sunuyorum; hiçbir zaman gerekli yankıyı bulamamış, dünyanın uzaklarında sesiz sedasız(!) işlenen bu vahşeti gündeme getirdikleri için.

Bu ve buna benzer her türlü vahşet, dünya insanlığından gerekli cevabı almalıdır. Yaşadığımız çağın neresine konacağını bilemediğim bu türden hadiseler, utançlığın dahi karşılamayacağı kadar ağır suçlardır. Hem de insan etinin yenmediği diğer suçları gölgede bırakacak kadar, ağır.

Her insan, önce insan olduğu için kutsaldır; diğer her insanda bu kutsallığa saygı duymak zorundadır, kendi saygınlığının garantisi için.

Tüm insanlık şimdi de Doğu Türkistan için bir eylem yapmalı. Maganda bir devlet insanlığın gücü karşısında yenilgiye uğramalı.